

જરથોસ્તી બાળ બોધ.

ભાગ ૧ લો.

બનાવનાર,
આબેદ રતનજી રૂશતમજી કાંગા,

કિંમત એક આના.

મુબઈ વરતમાન પરેશ.

સને ૧૨૫૦ હિઆબેજરદી.

સને ૧૮૮૧ હસબી.

અવરના-નેમા અહુરાઝે મજદાઝે.

અર્થ-—તમુઅ અહુરમજદને.

અવરના-અપાઉમ જરાથુશતર.

અર્થ-—ઝે અશો જરથોશત.

દીખાયો.

—:૦:—

આ નાંહનું ચોપાંતીઉ કાહડવાની મતલબ એ જે હાલને સમે શધલી તરફથી જરથોશતી બાળકોને ધરમની કેળવણી આપવાની તથા તે પત્રીતર ધરમની ખુબી શુદ્ધિ તે સમજવવાની જોમ ભરી ઉલટ દે-
ખાવાથી, અને હેવી ખુબી ભરી નેમ વીશે હમારી ધનતેજરી પાણાં વરથોની ચાલુજ હાવાથી, આખરે તેવી ભલી નેમ સહર ધાવાનો વખત આવેલો જોઇને હમાને એક અથોરનાંન તરીકે ઉલટ ધાઇ જેથી અવરતા તથા તેનાં અરથ અને તેનો ખુલાશો વી-
ગર, નાંધલાં બાલકોને સમજન પે હેવી ટપના આકા-
રમાં જુદા જુદા પોકોમાં એક કાપેલ દશગુરની મ-
દતથી એની રચના કરીછે. હેની મુનશરી દરએક ઇશકોલોનાં માથતરે તથા મુતવલી ચાહેયોનાં હાથમાં

છે, અને તેને શાસ્ત્ર હમારૂં આ પરથમ ભાગની
 એકઠી નકલ હેવી શકુલોનાં માસતર વીગરે ખીજી
 નકુલોનાં માલેક શાહેના ઉપર તેવાની ખીદમતમાં
 એટલા વાશતે માકલીય કે તે જોવાથી તેમની આ-
 તરી થાએ, અને એ પછે હમારૂં ખીજી ત્રણ ભાગ
 હેવીજ ધારણુપર ખતાવવા માંડયાછે, તે આ પેહલા
 ભાગની પસંદગી પછે એક પછે એક હમા પરગઠ
 કરતા જવાની આશા રાખીએ છે. એ નાંદનુ
 બેાપાંત્રીહ શકુલોમાં ચલાવવાથી એથી નીપજતા
 પ્રાયદા જુજ મુદતમાં સરખે લેહોનાં જોવા
 તથા જાણવામાં આવશે; અને તેવી રીતે ધારણુ
 પરીનાંમ પાર ઉતરેઆથી હું કમતરીનને સુધલી
 મેહનતનો બદલો મલેલો સમજવામાં આવશે.

રોજ રૂ૧ મો માહા ૧૧ મો જીન ૦ ૧૨૫૦ ઈસ્વીજેજીસ્દી
 લા ૦ દોઆગો મોખેદ રતનજી રૂશતમજી કાંગા.

જરથોસ્તી બાળ બોધ.

ભાગ ૧ લો.

પાઠ ૧ લો.

અ ઇ ઈ ઉ ઊ ર ઋ
ક ખ ગ ઘ ઘ ઇ જ
ઝ ઢ ઠ ડ ઢ ણ ત થ
દ ધ ન પ ફ બ ભ મ
ય ર લ વ શ પ સ
હ ળ ક્ષ સ.

૬

બ ના મે ઈ અ જ દે. દા
 દ ગ ર. દા દા ર અ હુ ર
 મ જ દ* પે ગ મ બ ર.
 જ ર થુ શ ત. ખો દા નો.
 પ સં દ કી ઘે લો. પે ગ મ
 બ ર* એ ક ખો દા ને મા
 ન વા નો ધ ર મ લા વ
 ના રો. હુ ની આં નાં લો કો
 ને બ રો મા ર ગ બ ત
 લા વ ના રો. તે ના રૂ હુ
 ઊ પ ર. હ જ ર આ રૂ
 શી ન. હો જો*

પાઠ ર જો.

મહા ગનેઆની* ઈનસાફવાલો*
અંધે જોહાંનનો* યેદા કરનાર*

અનાંમે ઈઅજદ.

અનાંમે ઈઅજદે. અખશાએનદેહુ. અખ
શાએશગરે. નેહરખાંન. દાદગર. દાદાર
હુરમજદ.

અરથ.

યેદા કરનાર, મહાગનેઆની, ઈનસાફવાલો,
દઆહુ, આએ ફુનીઆમાં રોજી અખસનાર
અને તે જોહાંનમાં બેહુશત આપનાર. બોદાનાં
નાંમથી સરૂઆત કરૂ છઉ.

એની મતબબ એછે કે આપણે હરદમ બોદાતા-
લાનું નામ લેવું અને તે શાહુખને ઇઆદ કરવો. કે

તે આપણી મદદે પોહ્યાંચે. આપણાં ધરમને લગતી
કોઈની ચોપડી, આપણે જોઈશું તો તેનાં મથાલાં
ઉપર ઉપલા ખોલો ઝિટલે જોઈશું નાંમ તેહની
વખાંણુ શાયે લખેલું આપણને દેખાશે; તેમજ ધણે
ઠેકાંણે આપણી બંદગીની શરૂઆતમાં ઉપલા ખોલો
પઢવામાં આવેછે, તેની મતલબ ઝિજ્જે છે કે કોઈની
કાંમતી શરૂઆત કરતાં પહેલાં જોઈતાલાનું નાંમ
ધ્યાન કરવું અને તેહની વખાંણુ કરવી.

પાઠ ૩ જો.

મોરાદમંદ*	ધર્મગુરુ*
આએ દુનીઆ*	મુફલેસ*

અહુનવર.

ઈઅથા અહૂ વફરીઓ. અથા રતુશ.
અશાદચીદ હુઆ. વંધહેતુશ દનદા મનંધ

હો. શીઅઓથનનાંમ. અંધહેડુ શમજદાદ.
ખશથરેમઆ. અહુરાદઆ. ઇફમ દરેગુખી
ઓ. ૬૬૬. વાસતારેમ.

અરથ.

ઐમ હોરમજદ મોરાદમંદછે. તેમ ધરમગુરૂ
સચાર્ધની મારફતે આઐદુનીઆમાં હોરમજદને
વાસતેનાં કાંમોનો સારો વીચાર આપનારછે, જે
કાઈ મુદ્દલેસોને પરવરસી આપશે, તે હોરમજદને
સાહેબી આપશે.

ઐની મતલબ ઐછે કે જોદાતાલા શબ્દલી શારી
ચાજોનો અને શારાં કાંમોનો ખાહેશમંદછે, અને
નેકીને ચાહનારછે. તેથી જે ચાજ અને કાંમોથી
જોદા રાજી થાએ તે આપણને કરવું જોઈએ.
અને જે દોષ ગરીબોની પરવરસી કરે, તે જોદાતા-
લાને એક કરી જાણનાર અને માંતનારછે.

અશેન વોહુ.

અશેન વોહુ. વહુશતેન અસતી. ડુશતા
અસતી. ડુશતા અહમાર. હીઅદ અશાર.
વહુશતાદ અશેન.

અરથ.

અશોઈ, સચાઈ એ અતી ઉતમ દોલતછે, જે
અતી ઉતમ સવાખને માટે સાચો છે, તેને સુખ
અને સુખ છે.

એની મતલબ એછે કે સચાઈ અને અશોઈ એ
શરેયી સરસ ચીજછે, અને જે કોઈ ધણાંજ સારાં
મુવાબનાં કાંમો કરવાને વાસતે સચાઈ રાખનાર છે,
તેને ધણું સુખ મળેછે, માંસુશને બધે જોહાંનનાં
સુખને વાસતે સચાઈ સરસ ચીજ છે.

પાઠ ૪ થો.

તુતેલો*

આજેજ*

તેતરીસ*

અમેશાસપદ*

નીરંગે આખેજર.

શેકસતેહ શેકસતેહ શએતાંન. અહુરેનન
ગજસતેહ. કારો કેરદાર. નરસદ ગજસ
તેહ. કારો કેરદાર. સીઓસે અમે
શાસપદ. દાદાર અહુરેનનદ. પીરોનગર
પાક. અશઓને અશેન વોહુ ૧. (વાર
તરણ પદે*)

અર્થ.

શએતાંન તુતેલો અને આજેજ (થાઓ). ખુરા
અહુરેનની કચ્છી અને કાંમ અને ગજસતેહની

કરતી અને કાંચ (મહુને) તહી યોહોયે. અને
તેતરીસ અમેશાસપંદ, અને કૃતેહમંદ પાક દાદાર
હોરમજદ પવીતરાઈને વાસતે (માહારી મદદે
યોહોયે.)

એની મતલબ એહે કે આપણાં સરીર ઉપર
નીરંગ ચોપડવાથી ગલીચી દુર થાએ છે. અને
આપણાં તનને મક્કાઈ આવેછે. અને ગલીચી વધાર-
નાગં જુરા તનવ હાએછે તેથી તેઓને દુર કરવાનાં
હેતુથી, અને ઇઅજદ અમેશાસપંદને આપણી મદદે
બોલાવાના સખુનો બોલી, હાથને, માહનાંને, અને
પગને, નીરંગ ચોપડીએ છહએ.

પાઠ ૫ મો.

સાછો* રાખનાર* દોળખીઓ*

ઘાટકીઓ* પરીઓ*

નીરંગ કુસતી બાંધવાની.

અહુરમજદ ખોદાફ. અહુરેમન અવાદ
 શાંન. દુર અવાજ દાશતાર. જદ શેકસતેહ
 બાદ. અહુરેમન હીવાન. દરજાંન. જાદુ
 આન. દરવંદાંન. કીકાંન કરશાંન. સા
 સતારાંન. ગુનેહગારાંન. આશખોગાંન.
 વરવંદાંન. દુશ્મનાંન પરીઆંન. જદ
 શેકસતેહ બાદ*

અર્થ.

હોરમજદ સાહેબ, અહુરેમનને દેશે, દુર, અને

પાછો રાખનારછે, તે (અહેરમન) મારેલો અને
તુટેલો હોજો. અને અહેરમન, દેવો, દરજો,
જાદુગરો, દોળખીઓ, સારૂ નહીં જોનારા, સારૂ
નહીં સાંભલનારા, ઘાટકીઓ, ગુનેહગારો, ચુ-
ગલીઓ, દરવંદો, દુરામનો, અને પરીઓ,
મારેલા અને તુટેલા હોજો*

૫૮.

દુશ્પાદશાહાંન અવાદશાંન બાદ. દુશ્મ
નાંન રાતુહ બાદ. દુશ્મનાંન અવાદશાંન
બાદ*

અરથ.

બુરા પાદશાહો દરે થાઓ. અને દુરામનો
આજેજ થાઓ. અને દુરામનો દરે થાઓ.

૧૫

પત.

અહુરમજદ ખોદાફ. અજ હમા ગુનાહ.
પતેત પશ્ચેમાંનમ. અજ હરવસતીન. દુશ્
મત. દુજહુખત. દુજવરેશત. મેમ પ ગેતી
મનીદ. હુફમ ગોપ્ત. હુફમ કરદ. હુફમ
જસત. હુફમ યુન યુદ એસતેદ. અજ
આંન ગુનાહ. મનશની. ગવશની. કુનશ
ની. તની રવાંની. ગેતી મીનોઆંની*

અરથ.

ઓ મહાગનેઆંની સાહેબ. હું સધલા ગુના-
હથી પસતાવો કરી દુર રેહું છઉં. અને મેં આએ
દુનીઆંમે જે સધલા ખુરા વીચારો વમાશેઆ
તથા ખુરા સખુનો ખોલેઓ, અને ખુરાં કાંમે

કીધા તથા જોખી ખુદ મારાથી નીપજી હોએ,
તે સઘસા ગુનાહને વીશે, માહારા વીચાર, વચન,
કરતી, આએ ફુનીઆઈ બદન, અને જોખી
જાનને લગતી (ચાંજો) વતે, પસતાવો કરી દુર
રેહું છઉં.

પત.

ગુપ્તે અવાખશ. પશેમાંન પ સે ગવશની.
પ પતેત હોમ*

આરથ.

ઓ ઓઠા ! હું તરેદો વચનથી (ઈઆને
વીચાર, સખુન અને કરનીથી) પસતાવો કરું છઉં,
(માટે તું મને માફ કર.)

અવશતા.

ગણનઆથર અહુરેહમજદાતુ. તરોદ
દીતે. અંધહરે મદનીએતુશ. હૃદયીઆવ
રેશતાંન. હીઅદ વસના પ્રશોતેનમ †
અશેમવોહૂ ૧) ઈઅથા અહૂ વદરીઓ ૨)
અશેમ વોહૂ. ૧)

અરથ.

હોમજદની ખુશી. અને ધનામીનાને ધી
કાર. એ વાજબી કાંમ કરનારાઓની અતી
ઉતમ ઈછાછે.

એની મતલબ એછે કે કુશતી બાંધવી, એ
આદાતાલાની બંદગી અને પ્રમાંતબરદારીનો કમર-
બંદછે. તે બાંધતી વખતે મધલા બુરાઓનો ધાકાર
કરવો. અને આપણથી થાએલી બુલની માફા આ-
દાતાલા પાશે માંગવી. આપણે આદાતાલાને ખુશી
કરવાને વામતે, કુશતી બાંધીએચ.

† નો “ અતઓમ ” બાલ પઠાએ તો અશેમ
અશેમ વોહૂ પઠાએ.

પાઠ ૬ ઠો.

જરથોશતી* મશાહુર* થાએલી*

કપ્પુલ* ક૩છેઉ*

જરા મે અવંધેહુ મજદ.

જરા મે અવંધેહુ મજદ. મજદઈઅસા
નો અહમી. મજદઈઅસાનો જરથુશતરે
શ ૫૨વરાને. આસતુતસચા. ૫૨વરેતસ
ચા. આસતુઈએ હુમતેમ મનો. આસ
તુઈએ હુખતેમ વચો. આસતુઈએ હવ
રશતેમ શીઅઆથનેમ*

અરથ.

ઓ હોરંમજદ, તું માહારી મદદે પોહોચ. હું
જોદાને માંનનારો છઉં. હું જરથોશતી, જોદાને
માંનનારો છઉં. મશાહુર થાએલી અને પસંદ
થાએલી (દીનને) હું કપ્પુલ ક૩ છેઉં, અને ભ-

લા મનનાં વીચારથી વખાનું છેઉં. તથા નેક
સખુનો યોલવાથી વખાનું છેઉં. તથા નેક
કાંમો કરવાથી વખાનું કરું છેઉં.

આવશતા.

આસતુઈએ દએનાંમ (વંધુડીમ) મા
જદઈઅસનીમ. ૫૨સપાઈઅઆપેદરાંમ.
નેદા સજદયેશેમ. ખએતવદથાંમ અશ
ઓનીમ. ઇઆ હાફતેનાંમઆ. બુશીએફ
નતેનાંમઆ. મજેશતાઆ. વહેશતાઆ.
સરએશતાઆ. ઇઆ અહૂફરેશ. જરથુ
શતરેશ. આહુરાફ મજદાફ. વીસપા વો
હૂએનહુમી. અએશાઅસતી દએનઈઆડુ
માજદઈઅસનોફશ. આસતુફતેશ. અશે
મ વોહૂ. ૧)

આરથ.

મજદીઅસની દીન કે જે હોરમજદી જરતો-

શતી (૩) ને હાલમાં છે, અને હવે પછી થાશે, તે ૨ શતી દીનો કરતાં મોટોટી, ભલી, અને સરમછે. જે લઝાઈઆને નાખુદ કરનારી, જે હ-થીઆરો છોડવનારી, જે ભાઈબંધી ધરાવનારી, દીન અશા છે. તેહને વખાનું છેઉં. આએ સઘણું મુખ્ય હોમરજદથી છે. હેવું હું રાહગુચ. મજદોઅસની દીનની આએ મુજબ દરએક ફેકાણે વખાનું થાઓ.

ઉપલા અશવતા કુશતી બાંધી રેહા પછી પઢવાંમાં આવે છે, એની મતલબ એ છે કે કુશતી બાંધનાર કુ-બુલ કરેય કે. હું એક જોદાને માંનવાનો જે જરથો-શતી ધરમ છે, તે ધરમવાલો હું છેઉ. જે ધરમ વ-ખણાએલો છે. તે ધરમને પસંદ કરું છું. જે ધરમ જોદા અને જરથોશત સાથે સંબંધ રાખના-રો છે. તેની હું વખાનું કરું છેઉ. દુનીઆમાં બીજા ધરમો છે, અને હવે પછી થાશે, તે મધલામાં મરમ જે એ ધરમ છે. તેહને હું કબુલ કરું છેઉ. અને માહારા અંતકરણથી તારીફ કરું છેઉ, એ ધરમ કળઆ ફેસાદ દુર કરનારો છે અને સુલેહ સમપજ વધારનારો છે.

પાઠ ૭ મો.

પાસખાંતી* કીના* માહારાઓ*
પરવરેશ* બહુમન* સંભાલ*

કેમ ના મજદા.

અવસતા.

કેમ ના મજદા. મવસ્તે પાઈઊમ
દદાદ. હઈઅદ મા દરેગવાડુ. દીદરેશતા
અએનઅધેહ. અનઈએમ થવહુનાદ.
આથરસાયા મનઅધેહસાયા ઈઅઈઆડુ
શીઅએથનાફશ. અશેમ થરઓશતા
અહુરા. તાંમ નોફદાંસતવાંમ. દએનઈ
આફ પ્રાવઓઆ.

અર્થ.

જારે દરવદો (મહારી ઉપર) કીના લેવાને
હીમત કરે. તારે ઓ હોરમજદ મને તથા મા-

હારાઓને વાસતે કાણ નર પાસપાંની આપશે.
 ઓ હોરમજદ તું સેવાએ (ખીજો કાણ આપશે)
 તારો આતશ અને બહુમનછે તેઓનાં કાંમોથી
 હું અશોઈની પરવરશ કરૂં, તે દીનનો બોજોરગ
 હોકમ મહુને કહે.

અવસતા.

કે વેરેથરેમ જાયવા. પોદ સેઅંગહા
 ઇઓદ હુનતી. એથરા જોદ દાંમ અદ
 બેશ રતુમ ચીજદી. અદ હોદ વોહુ રાર
 ઓશો જનતુ મનઅંગહા. મજદા અહંમા
 દ ઇઅહંમાદ. વશી કહંમાદચીદ.

અરથ.

કાણ કૃતમંદી સાથે (બુરાઓને) મારનાર અને
 (ભલાઓની) શાંભાલ રાખનાર છે કે જે જાહેરીથી
 બંધે જેહાંનમાં માહુરી સરદારી તથા હોકમને

કપ્પલ રાખે અને એ પરમાંણે નેક નઈઅતથી
સરેરા તેહને ધોહાયે ઇઆને ખશારત કરે, જીથી
હોરમજની મોરાદ હુરેક ચીજની દરએકને ધોયે.

અવસતા.

પાત-નો દએશોઅનતદ. પફરે મજદાડ
સાય. આરમ તેશય રાપેઅનત. નસે દ
એવો-દરખશ. નસે દએવો-ચેથરે. નસે
દએવો-પરકરશતે. નસે દએવો-પરદાફતે.
અપ દરખશ નસે. અપ દરખશ દવાર.
અપ દરખશ વીનસે. અપાખદર અપ--
નસીએહુ. મામરેઅનઅફનીશ. ગએથાડ
અસતવફતીશ અશહુ. નેમરાયા ઇઆ
આરમફતેશ ઇજાયા. અશેમ વોહૂ. ૧)

અરથ.

આ હોરમજદ અને સપનદારમદ, આજર
દેનારાથી હુમારી સંભાલ કરે, આ દીવ દરૂજ
નેસત થા, દીવનાં તોખમ નેસત થા, દીવનાં

વાવેલાં તોખમ નેસત થા, દેવતાં આપેલાં ને-
સત થા, ઓ દરૂજ પાછો નેસત થા, ઓ દરૂજ
પાછો નાહાશ, ઓ દરૂજ પાછો જલદી નેસત
થા, અને આવાખતરની તરફ પાછો નેસત થા,
જેથી હાડમંદ પવીતર દુનીઆંતે ખરાખ કરી
શકે નહીં. જે વધારે કરનાર સપંનદારમંદછે
તેહેને નેમાજ હોજો.

એની મતલબ એછે કે જરયોશત પોતે ખાદા
તાલા પાશે મદદ માંગેછે અને ખાલેછે કે જારે ખુ-
રાઓ માહારી ઉપર કીનો લેવા આવે તારે માહારી
અને માહારા શાધીઓની સંબાલ તું વગર ખીજો
કોઇ કરનાર નથી. એવું ખાલીને તે સંબલા ખુરાઓની
ઉપર ધીકાર નાખેછે અને કહેછે કે તમે સંબલા
ખુરાઓ હોઆંથી દુર જાઓ અને નાખુદ થાઓ.
હવે એ કલાંમે જેવારે આપણે કુશતી બાંધવાની
આગમચ પહોંચેય તારે આપણેખી તેવા સંબલા
ખુરાઓનો ધીકાર કરીએ છેહએ, અને પછી કુશતી
બાંધીએ છેહએ.

પાઠ ૮ મો.

પાંચે ગેહ જુદી જુદી પઠવાની.

હાવન* સરદાર* પવીતરાઈ* વખત*
છજેશને* નીઆએશ* વખાંત* પસંદ*

હાવન ગેહ.

અવસતા.

હાવનેએ અશએને અશહુ રથવે. ઈઅ
સનાદય. વહુમાદય. ખશનએથરાદય. ૫
રસસતઈઅએય. સાવઅંધેહએ વીસોઆ
દય. અશએને અશહુ રથવે. ઈઅસના
દય. વહુમાદય. ખશનએથરાદય. ૫૨
સસતઈઅએય.

અર્થ.

પવીતરાઈનાં વખત પાક હાવનને માટે ઈજી-
શને, નીઆએશ, ખુશી અને વખાંત કરવાને

તથા પવિતરાઈનાં સરદાર પાક “સાવનગ” અને
વીશીઅ (નામનાં કુરેશતાઓ) ને માટે ઇજ્જશને;
નીઆએશ, ખુશી અને વખાન કરવાને પસંદ
કરું—

રખીથવેન ગેહુ.

અવસતા.

રખીથવેનાઈ અશએને અશહે રથવે.
ઈઅસનાઈય. વહુનાઈય. ખશનએથરાઈ
ય. પ્રસસતઈઅએય. પ્રાદદ—પ્રથવે
જનતુમાઈય. અશએને અશહે રથવે.
ઈઅસનાઈય. વહુનાઈય. ખશનએથરા
ઈય. પ્રસસતઈઅએય.

આરથ.

પવિતરાઈના વખત પાક રખીથવનને માટે ઇજ્જ
શને, નીઆએશ, ખુશી અને વખાન કરવાને
તથા પવિતરાઈના સરદાર પાક વરધી કરનાર
“કુશવ” અને “જંતુ” (નામના કુરેશતાઓ)

ને માટે ઇજ્જેશને, નીઆએશ, ખુશી, અને વ
ખાંત કરવાને પસંદ કરું.

ગુજરન ગેહુ.

અવસતા.

ગુજઈએફરફનાફ અશએને અશહે ૨
થવે. ઇઅસનાફય. વહુંમાફય. ખશનઓ
થરાફય. ૫૨સસાતઈઅએય. ૫૨ાફફ—વીરા
ફ દખીગુમાફય. અશએને અશહે ૨થવે.
ઈઅસનાફય. વહુંમાફય. ખશનઓથરા
ફય. ૫૨સસાતઈઅએય.

અરથ.

પવીતરાઈનાં વખત પાક ગુજરનને માટે ઇ
જ્જેશને, નીઆએશ, ખુશી, અને વખાંત કરવા
ને તથા પવીતરાઈનાં સરદાર પાક વરધી કરનારે
“વીર” અને “દખીગુમ” (નાંમનાં ફરેશતાઓ)
ને માટે ઇજ્જેશને, નીઆએશ, ખુશી, અને વ
ખાંત કરવાને પસંદ કરું.

અફવેસરૂથરેમ ગેહું.

અવસતા.

અફવેસરૂથરેમાફ અફમેગઈઆફ અશ
ઓને અશહું રથવે. ઈઅસનાફય. વહું
માફય. ખશનઓથરાફય. ૫રસસતઈઅ
ઓય. ૫રાદદ-વીસપાંમ હુજઈઆફતેઓ
જરથુસતરોતેમાફય. અશઓને અશહું
રથવે. ઈઅસનાફય વહુંમાફય. ખશનઓ
થરાફય. ૫રસસતઈઅઓય.

અરથ.

પવીતરાઈનાં વખત પાક અફવેસરૂથરેમે અ-
ફમેગઈઓને માટે ઈજીશને, નીઆઓશ, ખુશી,
અને વખાંત કરવાને તથા પવીતરાઈનાં સરદાર
પાક તમામ વરંધી કરનાર “હુજીઆઈતે” અને
જરથુસતરો તુમ (નામનાં ફરેશતાઓ) ને માટે
ઈજીશને, નીઆઓશ, ખુશી, અને વખાંત કર-
વાને પસંદ કરે.

પ્રશાંતેન ગેહ.

અવશતા.

પ્રશાંતેનાર અશઓને અશહું રથવે. ઈ
અસનારય. વહુંનારય. ખશનઓથરા
ય. પ્રસસતઈઅઓય. બેરેજઈઆર ન
માનઈઆરય. અશઓને અશહું રથવે.
ઈઅસનારય. વહુંનારય. ખશનઓથરા
રય. પ્રસસતઈઅઓય.

અરથ.

પવીતરાઈનાં વખત પાક પ્રશાંતેને માટે ઈજે
રાને નીઆઓશ, ખુશી, અને વખાંન કરવાને
તથા પવીતરાઈનાં સરદાર પાક “બેરેજ”
અને “નમાનય” (નાંમનાં ક્રેશતાઓ) ને માટે
ઈજેરાને, નીઆઓશ, ખુશી અને વખાંન કર-
વાને પસંદ કરું.

ગેહ ઐટલે વખત આપણાં ધરમ પરમાંજે દાહાડો
અને રાત મલી પાંચ વખત મુકરર કરેલાછે અને

એ દરમિયાન વખતની ઉપર એક પ્રશ્ન .
 દાખલ થઈ જાય છે અને તે દરમિયાન પ્રશ્નતાના
 ઉપત્તિ દાખલ થઈ જાય છે સાથે ખીજા બે પ્રશ્નતાઓને
 મુકરર કરેલા છે તેઓ પોત પોતાનાં વખતની અંબાલ
 રાખનારા છે તેથી આપણે જે વખતે આદાની બા-
 દગી કરીએ છીએ, તે વખતે તે વખતનાં ઉપરી પ્રશ્ન-
 તાની ધ્યાન કરીએ છીએ. તેની મતલબ એક તે કીડ
 વખતે બાદગી કીધી તે જણાવ્યું.

પાઠ ૯ મો.

શીક્ષતે હાદાર.

નીરજન નીરઆકાર મીનો શાહુબ જે
 નહી જનમેલો નહી આકારવાલો બલકલ નુર તે
 નહી કોઈનો આધાર જગત કરના જે,
 વશતીની હશતી કરનાર પેહલો બાપ તે.

